

หมวดที่ 1 ความหมายของการประกันชีวิตและประโยชน์ของการประกันชีวิต

การประกันชีวิต อาจมีหลายความหมาย ดังนี้

- วิธีการทดแทนการสูญเสียรายได้อันเนื่องมาจากการเสียชีวิต สูญเสียอวัยวะ และทุพพลภาพถาวรสิ้นเชิง หรือการชราภาพ โดยบริษัทประกันชีวิตจะจ่ายเงินตามจำนวนที่ระบุไว้ให้แก่ผู้เอาประกันภัย หรือผู้รับประโยชน์ ตามที่กำหนดไว้ในกรมธรรม์ประกันชีวิต
- การประกันภัยที่มีการจ่ายเงินคืนโดยอาศัยการทรงชีพ และการมรณะของบุคคลเป็นเหตุในการจ่าย โดยอาศัยการรวมตัวกันของคนกลุ่มหนึ่งเพื่อ "เฉลี่ยภัย" ซึ่งกันและกันจากภัยที่มีลักษณะของความเสียหายชนิดเดียวกัน โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะบรรเทาความเดือดร้อนให้กับบุคคลที่ประสบภัย เพื่อให้บุคคลนั้นมีฐานะทางเศรษฐกิจ และการเงินกลับคืนสู่สภาพเดิม

การกระจายความเสี่ยงภัย

บริษัทประกันชีวิตจะใช้วิธีการรับประกันชีวิตเป็นจำนวนมากเพื่อจะได้เฉลี่ยภัยหรือกระจายความเสี่ยงภัยที่จะเกิดขึ้นจากการรับประกันชีวิต ดังนั้นบริษัทที่มีผู้เอาประกันภัยจำนวนมากจะมีการเฉลี่ยการเสี่ยงภัยที่เกิดขึ้นจากการรับประกันชีวิตได้มากกว่าบริษัทที่มีผู้เอาประกันภัยจำนวนน้อยกว่า

ความหมายของ “ **การเฉลี่ยภัย** ” คือการเฉลี่ยความเสียหายที่เกิดขึ้นกับบุคคลหนึ่งไปยังบุคคลอื่น โดยมีผู้รับประกันทำหน้าที่เป็น “คนกลาง” ในการเฉลี่ยภัยที่เกิดขึ้นให้กับผู้ที่ได้รับความเสียหาย ทั้งนี้วิธีการที่ใช้ในการเฉลี่ยภัยคือจะให้ผู้ที่เต็มใจที่จะเข้าร่วมโครงการจ่ายเงินจำนวนหนึ่งซึ่งเป็นจำนวนไม่มากนัก ที่เราเรียกกันว่า “ เบี้ยประกันภัย ” ให้กับผู้รับประกันภัยหรือบริษัทประกันภัย โดยผู้รับประกันภัยจะทำหน้าที่รวบรวมเบี้ยประกันภัยนี้เข้าไว้เป็นกองกลาง และเมื่อมีเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่งเกิดขึ้นตามเงื่อนไขที่ได้เอาประกันภัยไว้ ผู้รับประกันภัยก็จะเป็น “คนกลาง” ในการนำเงินกองกลางนั้นมาชดเชยให้ตามจำนวนที่ได้ตกลงกันไว้

ความเสี่ยงภัยในแง่ของประกันชีวิต

- โอกาสที่จะต้องเสียชีวิตก่อนวัยอันควร อาจเกิดด้วยสาเหตุจากโรคภัยไข้เจ็บหรืออุบัติเหตุ ในขณะที่ยังมีภาระอยู่
- โอกาสที่จะมีชีวิตยืนยาวเกินไป ทำให้ต้องการปัจจัยทางการเงินเพื่อใช้ในการยังชีพหรือเป็นค่าใช้จ่ายในยามชรา
- โอกาสที่จะเกิดทุพพลภาพ เจ็บป่วย ทำให้เงินออมหรือรายได้ที่มีไม่เพียงพอกับค่าใช้จ่ายในการรักษาที่เกิดขึ้น
- โอกาสที่จะตกงาน ทำให้รายได้ที่เคยนำมาใช้ในการดำรงชีวิตแต่ละวันขาดหายไป แต่รายจ่ายยังคงมีเหมือนเดิม

การประกันชีวิตแตกต่างกับการประกันวินาศภัยอย่างไร ?

การประกันวินาศภัยชดเชยค่าสินไหมทดแทนตามความเสียหายจริง แต่ไม่เกินจำนวนเงินเอาประกันภัยซึ่งเป็นจำนวนเงินที่ไม่แน่นอนขึ้นอยู่กับความเสียหาย แต่การประกันชีวิตจะจ่ายค่าสินไหมทดแทนตามจำนวนเงินเอาประกันภัยเมื่อผู้เอาประกันภัยเสียชีวิตหรืออยู่ครบสัญญาซึ่งเป็นจำนวนที่แน่นอน

รายละเอียด	ประกันวินาศภัย	ประกันชีวิต
ความคุ้มครอง	สามารถให้ความคุ้มครองทั้งเรื่องทรัพย์สิน และบุคคล เช่น ประกันรถ ประกันอัคคีภัย ประกันสุขภาพ PA เป็นต้น	คุ้มครองการเสียชีวิตของบุคคลทุกกรณี ไม่ว่าจะเป็นสาเหตุจากอุบัติเหตุ หรือการเสียชีวิตจากโรคภัยไข้เจ็บ
การชดเชยค่าสินไหมทดแทน	ชดเชยตามความเสียหายที่แท้จริง แต่ไม่เกินจำนวนเงินเอาประกันภัย(จำนวนเงินไม่แน่นอน)	ชดเชยตามจำนวนเงินเอาประกันชีวิตเมื่อเสียชีวิตหรืออยู่ครบกำหนด(จำนวนเงินแน่นอน)
เงื่อนไขของการคิดคำนวณค่าเบี้ยประกันและความคุ้มครอง	เนื่องจากไม่ได้เน้นเพียงแค่ว่าเกิดขึ้นกับบุคคลอย่างเดียว แต่อาจเกี่ยวข้องกับ ทรัพย์สิน หรือภัยที่มีผลกระทบต่อสุขภาพ ฉะนั้นการคำนวณเบี้ยประกันภัย จึงนำเรื่อง สภาพทรัพย์สิน สภาพแวดล้อม หรือคุณสมบัติของผู้เอาประกัน มาประเมินมูลค่าและความเสี่ยงต่าง ๆ ด้วย	ใช้หลักเกณฑ์คำนวณเบี้ยประกัน จากเพศ อายุ สุขภาพ และชั้นอาชีพของผู้เอาประกัน คล้ายกับการทำประกันสุขภาพทั่วไป เช่น เพศชาย อายุ 35 กับ เพศหญิง อายุ 35 ค่าเบี้ยประกันจะไม่เท่ากัน เป็นต้น

การประกันชีวิตแตกต่างกับการฝากเงินธนาคารอย่างไร ?

การประกันชีวิตมีความคุ้มครองมรดกกรรมและการออมทรัพย์ แต่การฝากเงินธนาคารมีแค่การออมทรัพย์อย่างเดียว ไม่มีความคุ้มครองในส่วนของมรดกกรรม

รูปแบบลักษณะ	การฝากเงินกับธนาคาร	การประกันชีวิตเพื่อสะสมทรัพย์
1.การออมทรัพย์ / ความคุ้มครอง	เป็นการออมทรัพย์เพียงอย่างเดียว	เป็นการออมทรัพย์ และมีความคุ้มครองมรดกกรรมให้กับผู้เอาประกันในตัวเอง หากผู้เอาประกันเสียชีวิต ผู้รับประโยชน์จะได้รับการชดเชยตามจำนวนเงินเอาประกัน
2. การรับเงินครบกำหนด	ฝากเท่าไร - ถอนได้เท่านั้นพร้อมดอกเบี้ย	ได้รับเงินครบกำหนดสัญญาตามจำนวนที่ระบุไว้
3. สิทธิประโยชน์ทางภาษี	เงินฝากออมทรัพย์ไม่สามารถนำไปหักลดหย่อนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาได้ ทั้งนี้ ในส่วนของดอกเบี้ยเงินฝากทั้งปี ถ้าเกิน 20,000 บาท ธนาคารมีหน้าที่ต้องหักภาษี ณ ที่จ่าย 15%	ค่าเบี้ยประกันสามารถนำไปหักลดหย่อนภาษีได้ตามเงื่อนไขที่กรมสรรพากรกำหนด
4. สถาบันที่กำกับดูแล	ธนาคารแห่งประเทศไทยกำกับดูแล	สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย (คปภ.) เป็นผู้กำกับดูแล

ประโยชน์ของการประกันชีวิต

1) ประโยชน์ต่อตนเองและครอบครัว	- เพื่อการศึกษาของบุตร - เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายของชีวิตที่เป็นหม้าย - เพื่อเป็นรายได้ในยามชรา
2) ประโยชน์ต่อธุรกิจ	- ลดความเสี่ยงไม่ให้อุบัติเหตุต้องประสบปัญหาในการดำเนินงานหรือต้องหยุดชะงักลง หากเจ้าของหรือผู้บริหารเสียชีวิต - เพื่อเป็นสวัสดิการให้แก่ลูกจ้าง

3) ประโยชน์ต่อสังคม	• ให้ประโยชน์ในการออมทรัพย์ (เป็นหลักประกันให้กับครอบครัว) • ช่วยลดภาระทางสังคมของรัฐบาล • ช่วยสะสมทุนเพื่อการพัฒนาประเทศ
4) ประโยชน์ต่อระบบเศรษฐกิจ	• ช่วยสะสมทุนเพื่อการพัฒนาประเทศ • ช่วยให้เกิดการประหยัดและการออม • เป็นแหล่งระดมเงินออมระยะยาว (สามารถนำมาให้กู้ยืมได้)
5) ประโยชน์ในการลดหย่อนภาษี	• ใช้ลดหย่อนภาษี

หมวดที่ 2 รูปแบบของการประกันชีวิต

รูปแบบของการประกันชีวิตตามหลักสากลทั่วไป แบ่งได้ 2 ชนิด 3 ประเภท 4 แบบ

2 ชนิด : 1. ชนิดมีเงินปันผล 2. ชนิดไม่มีเงินปันผล

3 ประเภท: 1. ประเภทสามัญ 2. ประเภทอุตสาหกรรม 3. ประเภทกลุ่ม

4 แบบ : 1. แบบตลอดชีพ 2. แบบชั่วระยะเวลา 3. แบบสะสมทรัพย์ 4. แบบเงินได้ประจำ

การประกันชีวิตแบ่งออกได้เป็น 2 ชนิด คือ

- 1) **ชนิดมีเงินปันผล (Participating Life Insurance) :** อัตราเบี้ยประกันจะสูงกว่าชนิดไม่มีเงินปันผล

“เงินปันผล” คือเงินที่ได้มาจากเงินส่วนเกินหรือผลกำไรที่เกิดจากการดำเนินงานของบริษัท ซึ่งหากผู้เอาประกันเลือกซื้อกรมธรรม์ประกันชีวิตแบบมีเงินปันผล และบริษัทได้รับการจัดสรรเงินส่วนเกินนี้มา (หรือ บริษัทมีกำไร) บริษัทก็จะจ่ายเงินนี้ให้กับผู้ถือกรมธรรม์ตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในกรมธรรม์

ที่มาของเงินปันผล ได้มาจาก 3 ปัจจัยดังต่อไปนี้

- 1) อัตราภาระ : จำนวนมรณกรรมของผู้เอาประกันที่เกิดขึ้นจริงต่ำกว่าอัตราภาระที่ใช้ในการคำนวณอัตราเบี้ยประกัน (อัตราที่เกิดขึ้นจริง < อัตราที่คาดการณ์)
- 2) อัตราดอกเบี้ย (อัตราผลตอบแทนจากการลงทุน) : อัตราดอกเบี้ยที่ได้จากการลงทุนมากกว่าอัตราดอกเบี้ยที่คิดให้เพื่อใช้ในการคำนวณอัตราเบี้ยประกัน (อัตราที่เกิดขึ้นจริง > อัตราที่คาดการณ์)
- 3) อัตราค่าใช้จ่ายของบริษัท : บริษัทสามารถควบคุมค่าใช้จ่ายที่จ่ายจริงให้น้อยกว่าอัตราค่าใช้จ่ายที่กำหนดไว้เพื่อใช้ในการคำนวณอัตราเบี้ยประกัน (อัตราที่เกิดขึ้นจริง < อัตราที่คาดการณ์)

หากบริษัทมีเงินส่วนเกินจากการดำเนินงานของบริษัทที่กล่าวมาข้างต้น บริษัทจะจ่ายเงินปันผลให้เฉพาะผู้เอาประกันภัยที่ถือกรมธรรม์ชนิดมีเงินปันผลเท่านั้น โดยวิธีการในการขอรับเงินปันผลนั้น ผู้เอาประกันภัยสามารถเลือกได้ 4 วิธี ดังนี้

วิธีที่ 1 : ขอรับเป็นเงินสด

วิธีที่ 2 : นำไปใช้หักเบี้ยประกันภัย

วิธีที่ 3 : นำไปซื้อหุ้นประกันเพิ่ม

วิธีที่ 4 : ฝากสะสมไว้กับบริษัทโดยได้รับดอกเบี้ย

- 2) **ชนิดไม่มีเงินปันผล (Non Participating Life Insurance)** กรมธรรม์แบบนี้จะไม่มีเงื่อนไขการจ่ายเงินปันผล แม้ว่าบริษัทจะมีกำไรหรือไม่ก็ตาม ฉะนั้นอัตราเบี้ยประกันภัยจึงต่ำกว่าชนิดมีเงินปันผล

การประกันชีวิตแบ่งออกได้เป็น 3 ประเภท คือ

- 1) **ประเภทสามัญ (Ordinary Life Insurance)** เป็นการประกันชีวิตรายบุคคล โดยมีจำนวนเงินเอาประกันภัยค่อนข้างสูง จึงเหมาะกับผู้ที่มีรายได้ตั้งแต่ระดับปานกลางจนถึงผู้มีรายได้สูง โดยการชำระเบี้ยประกันรายสามัญนั้นสามารถเลือกชำระเบี้ยได้ทั้งแบบรายปี ราย 6 เดือน ราย 3 เดือน หรือรายเดือนก็ได้ (รายปีเป็นหลัก)

ลักษณะที่สำคัญของการประกันชีวิตประเภทสามัญ คือ

- (1) เบี้ยประกันภัยสูงกว่าประเภทอื่น เนื่องจากมีจำนวนเงินเอาประกันภัยสูง และอาจมีการเก็บเบี้ยพิเศษ หากภยานั้นต่ำกว่ามาตรฐาน เช่นผู้เอาประกันมีอาชีพเสี่ยง หรือมีสุขภาพไม่ดี
- (2) อาจมีการตรวจสุขภาพ หรือไม่ตรวจสุขภาพก็ได้ ขึ้นอยู่กับอายุ จำนวนเงินเอาประกัน ประวัติสุขภาพของผู้เอาประกันภัย
- (3) มีระยะเวลาผ่อนผันการชำระเบี้ยประกันภัย 30 หรือ 31 วัน
- (4) ไม่มีระยะเวลารอคอย(สัญญาหลัก)
- (5) ข้อสัญญาแนบทำกรมธรรม์ประกันภัยได้ (Rider)
- (6) ผู้เอาประกันภัยสามารถส่งคืนกรมธรรม์ประกันภัยมายังบริษัทภายใน 15 วัน (Free Look Period) นับแต่วันที่ได้รับการกรมธรรม์ประกันภัยจากบริษัทและบริษัทจะคืนเบี้ยประกันภัยที่เหลือหลังจากหักค่าตรวจสุขภาพตามที่จ่ายจริงและค่าใช้จ่ายของบริษัทฉบับละ 500 บาท อย่างไรก็ตาม หากผู้เอาประกันภัยได้ใช้สิทธิเรียกร้องผลประโยชน์ตามกรมธรรม์แล้ว ผู้เอาประกันภัยไม่มีสิทธิยกเลิกกรมธรรม์ฉบับดังกล่าว
- (7) มีมูลค่ากรมธรรม์ 3 มูลค่าคือ มูลค่าเงินสด / มูลค่าใช้เงินสำเร็จ / มูลค่าขยายเวลา

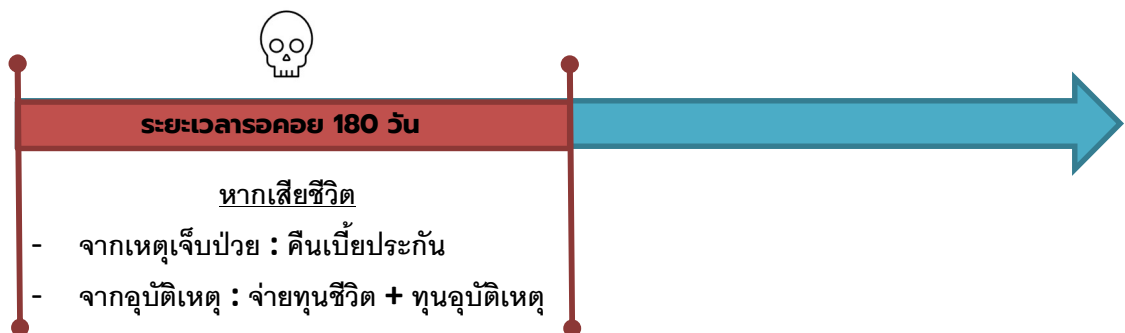
- (8) สามารถกู้เงินโดยมีกรมธรรม์เป็นประกันได้ (คิวดอกเบี้ย)
- (9) สามารถกู้ชำระเบี้ยประกันภัยโดยอัตโนมัติได้ (Automatic Premium Loan - APL)

คำว่า “ระยะเวลาผ่อนผัน” หมายถึง ในระหว่างระยะเวลาผ่อนผันกรมธรรม์ยังคงมีผลบังคับอยู่ หากผู้เอาประกันภัยเสียชีวิตลงในช่วงระยะเวลาผ่อนผันนั้น บริษัทจะหักเบี้ยประกันภัยที่ค้างชำระในรอบปีกรมธรรม์นั้นออกจากจำนวนเงิน ซึ่งบริษัทจะชดใช้ตามกรมธรรม์นี้โดยไม่คิดดอกเบี้ย

- 2) **ประเภทอุตสาหกรรม (Industrial Life Insurance)** เป็นการประกันชีวิตรายบุคคลที่จะให้ความคุ้มครองทั้งการประกันชีวิตควบกับการประกันอุบัติเหตุในกรมธรรม์เดียวกัน(จะเลือกซื้อเฉพาะประกันชีวิตอย่างเดียวไม่ได้)ซึ่งประกันภัยประเภทอุตสาหกรรมนี้มีจำนวนเงินเอาประกันค่อนข้างต่ำประมาณ 10,000 – 30,000 บาท และการชำระเบี้ยโดยทั่วไปจะเป็นแบบรายเดือน จึงเหมาะสำหรับผู้ที่มีรายได้น้อย ซึ่งกรมธรรม์ประกันภัยประเภทนี้จะออกให้ 1 ฉบับต่อผู้เอาประกันภัยแต่ละราย อย่างไรก็ตาม เพื่อเป็นการลดค่าใช้จ่ายของบริษัทประกันชีวิต ประกันภัยประเภทอุตสาหกรรมนี้จึงไม่ต้องมีการตรวจสุขภาพ เนื่องจากจำนวนเงินเอาประกันภัยที่ต่ำและการชำระเบี้ยเป็นแบบรายเดือน จึงให้มีการกำหนดระยะเวลารอคอย(Waiting Period) เป็นเวลา 180 วันไว้ทุกกรมธรรม์แทน

คำว่า “ระยะเวลารอคอย” (Waiting Period) หมายถึง ระยะเวลาที่กำหนดไว้หลังจากที่ผู้เอาประกันภัยทำสัญญาหรือขอต่ออายุกรมธรรม์ประกันภัยแล้ว ถ้าผู้เอาประกันภัยเสียชีวิตจากการเจ็บป่วยหรือเสียชีวิตโดยธรรมชาติภายในระยะเวลาดังกล่าว บริษัทประกันชีวิตจะไม่จ่ายเงินเอาประกันให้กับผู้รับประโยชน์ แต่บริษัทจะคืนเบี้ยประกันที่ผู้เอาประกันภัยจ่ายมาเท่านั้น

ประเภทอุตสาหกรรม

ลักษณะสำคัญของการประกันชีวิตประเภทอุตสาหกรรม คือ

- (1) จำนวนเงินเอาประกันภัยต่ำ เบี้ยประกันภัยต่ำ จึงเหมาะกับผู้มีรายได้น้อย
- (2) ชำระเบี้ยประกันเป็นรายเดือน (ถ้าผู้เอาประกันภัยเสียชีวิตในขณะที่ชำระเบี้ยไม่เต็มปี จะไม่มีการหักเบี้ยประกันส่วนที่ชำระไม่เต็มปี)

- (3) ให้ความคุ้มครองทั้งประกันชีวิตและประกันอุบัติเหตุในกรมธรรม์ฉบับเดียวกัน (เลือกซื้ออย่างใดอย่างหนึ่งไม่ได้ เนื่องจากอัตราเบี้ยที่ได้รับความเห็นชอบจากนายทะเบียนเป็นเบี้ยที่รวมทั้งประกันชีวิตและประกันอุบัติเหตุเรียบร้อยแล้ว จึงไม่สามารถแบ่งแยกได้)
- (4) ไม่มีการตรวจสุขภาพ ไม่มีเบี้ยประกันภัยเพิ่มพิเศษ
- (5) เบี้ยประกันของทุกอาชีพใช้เหมือนกัน
- (6) มีระยะเวลารอคอย 180 วัน : หากผู้เอาประกันภัยเสียชีวิตด้วยโรคภัยไข้เจ็บภายใน 180 วัน บริษัทจะไม่จ่ายเงินเอาประกันภัยให้ แต่จะคืนเบี้ยประกันภัยให้กับผู้รับประโยชน์แทน
- (7) มีมูลค่ากรมธรรม์ 2 มูลค่าคือ มูลค่าเงินสด และมูลค่าใช้เงินสำเร็จ
(ประเภทอุตสาหกรรม : ไม่มีมูลค่าขยายเวลา และไม่มีการกู้ชำระเบี้ยโดยอัตโนมัติ)
- (8) มีระยะเวลาผ่อนผันการชำระเบี้ยประกันภัย 60 วัน

3) **ประเภทกลุ่ม (Group Life Insurance)** เป็นการประกันชีวิตที่กรมธรรม์ฉบับหนึ่งจะมีผู้ได้รับความคุ้มครองภายใต้กรมธรรม์ฉบับเดียวกันตั้งแต่ 5 คนขึ้นไป ส่วนมากจะเป็นกลุ่มของพนักงานบริษัท โดยมีปัจจัยในการรับประกันภัยประเภทกลุ่มอยู่หลายปัจจัย ทั้งในเรื่องความเสี่ยงภัยของบุคคลในกลุ่มทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นอายุ เพศ หน้าที่การงาน และในการกำหนดจำนวนเงินเอาประกันนั้น ทางบริษัทจะพิจารณาจากตำแหน่ง, เงินเดือน, ลักษณะงานประกอบเข้าด้วยกันทั้งหมด และด้วยเหตุที่เป็นการประกันภัยประเภทกลุ่ม อัตราเบี้ยประกันชีวิตจึงถูกกว่าเบี้ยประกันภัยประเภทสามัญและประเภทอุตสาหกรรม โดยการประกันภัยประเภทกลุ่มนี้ใช้แบบของการประกันภัยเป็นแบบชั่วระยะเวลา กล่าวคือเน้นความคุ้มครองส่วนมรณกรรม ไม่มีการออมทรัพย์ ซึ่งในบางกรมธรรม์อาจจะมีคุ้มครองในส่วนอุบัติเหตุกลุ่ม หรือประกันสุขภาพกลุ่มเพิ่มเติมเข้าไปด้วยก็ได้ ทั้งนี้ความคุ้มครองจะมีลักษณะความคุ้มครองแบบปีต่อปี โดยกรมธรรม์จะออกเพียง 1 ฉบับต่อผู้เอาประกันภัยทั้งกลุ่ม ซึ่งมีนายจ้างเป็นผู้ขอทำประกันชีวิตและถือกรมธรรม์หลักนี้ไว้ ส่วนลูกจ้างหรือพนักงานแต่ละคน บริษัทจะออกใบสำคัญให้กับสมาชิกทุกคนในกลุ่มไว้เป็นหลักฐานภายใต้กรมธรรม์หลักที่เรียกว่า ใบรับรองการเอาประกันชีวิต ซึ่งในใบรับรองนี้จะระบุสิทธิและเงื่อนไขของกรมธรรม์เอาไว้ด้วย

ลักษณะที่สำคัญของการประกันชีวิตประเภทกลุ่มคือ

- (1) ให้ความคุ้มครองกลุ่มคนตั้งแต่ 5 คนขึ้นไป ภายใต้กรมธรรม์ฉบับเดียวกัน
- (2) บริษัทจะออกกรมธรรม์เพียง 1 ฉบับต่อ 1 กลุ่ม(นายจ้างเป็นผู้ถือกรมธรรม์หลัก / ส่วนสมาชิกบริษัทจะออกใบสำคัญในการประกันชีวิตให้กับสมาชิกทุกคน) (โดยทั่วไปคุ้มครอง 1 ปี)
- (3) เหมาะกับการให้เป็นสวัสดิการพนักงาน เน้นคุ้มครองมรณกรรม ไม่มีการออมทรัพย์
- (4) โดยทั่วไปไม่ตรวจสุขภาพ (เนื่องจากบริษัทส่วนใหญ่มักตรวจสุขภาพพนักงานก่อนเริ่มงานอยู่แล้ว และจะได้ไม่ต้องเสียเวลาและค่าใช้จ่าย ที่อาจทำให้ไม่คุ้มกับค่าเบี้ยประกัน)

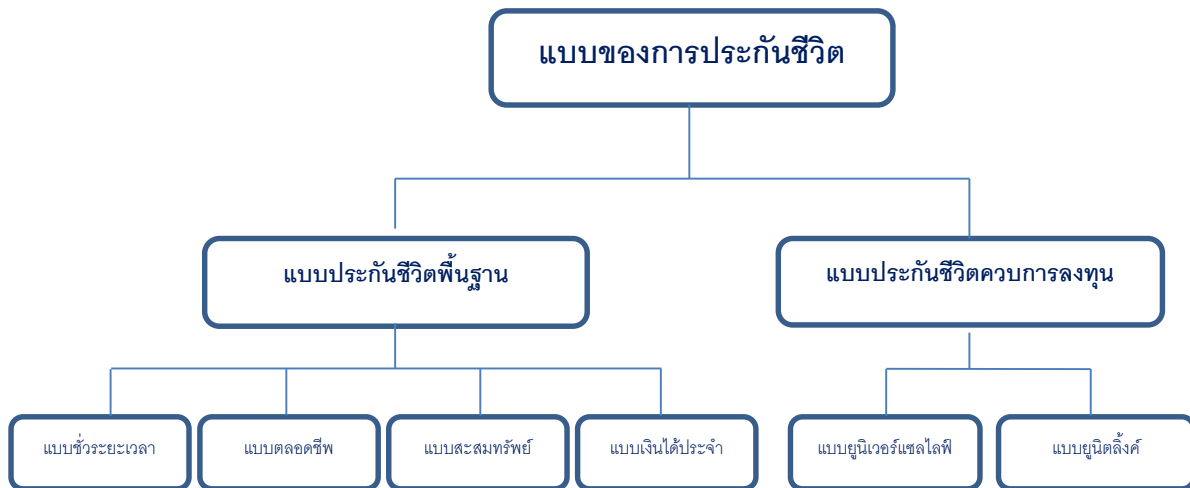
- (5) อัตราเบี้ยประกันชีวิตกลุ่มจะต่ำกว่าการประกันภัยประเภทอื่น และเฉลี่ยเป็นอัตราเดียวกัน
- (6) การชำระเบี้ยอาจจะชำระเป็นรายปี ราย 6 เดือน ราย 3 เดือน และรายเดือนก็ได้
- (7) ไม่มีมูลค่ากรมธรรม์
- (8) นายจ้างหรือผู้ถือกรมธรรม์เป็นผู้มีหน้าที่เรียกร้องผลประโยชน์ตามสิทธิ
- (9) ผู้ชำระเบี้ยสำหรับงานประกันภัยประเภทกลุ่มมี 3 แบบคือ
 - นายจ้างชำระเบี้ยฝ่ายเดียว : ลูกจ้างเข้าร่วมทำประกันชีวิต 100% ของลูกจ้างที่มีสิทธิทำประกันทั้งหมด
 - นายจ้าง+ลูกจ้างร่วมกันชำระเบี้ย : ลูกจ้างเข้าร่วมทำประกันชีวิตไม่น้อยกว่า 75% ของลูกจ้างที่มีสิทธิ
 - ลูกจ้างชำระเบี้ยฝ่ายเดียว : ลูกจ้างเข้าร่วมทำประกันชีวิตไม่น้อยกว่า 75% ของลูกจ้างที่มีสิทธิ
- (10) การสิ้นสุดผลบังคับของสมาชิกแต่ละคนในกลุ่ม มีดังนี้
 - การว่าจ้างพนักงานสิ้นสุดลง
 - พนักงานสูญเสียคุณสมบัติในการเอาประกัน
 - พนักงานหรือนายจ้างขาดการชำระเบี้ยประกัน
 - กรมธรรม์กลุ่มหมดผลบังคับ

เปรียบเทียบความแตกต่างของกรมธรรม์ประกันชีวิตประเภทสามัญ อุตสาหกรรม และกลุ่ม

ลำดับ	ประเภท/ลักษณะ	สามัญ	อุตสาหกรรม	กลุ่ม
1	การรับประกัน	การประกันชีวิตรายบุคคล	การประกันชีวิตรายบุคคล	รับประกันพนักงานหรือสมาชิกจำนวนมาก
2	กลุ่มเป้าหมาย	เหมาะกับผู้มีรายได้ปานกลาง/สูง	เหมาะกับผู้มีรายได้ต่ำ	เหมาะกับทุกระดับรายได้
3	ความคุ้มครอง	ให้ความคุ้มครองชีวิต รวมถึงอรรถประโยชน์	ให้ความคุ้มครองชีวิต + อุบัติเหตุ	คุ้มครองการเสียชีวิต ไม่มีการอรรถประโยชน์ ความคุ้มครองแบบปีต่อปี
4	จำนวนเงินเอาประกันภัย	มีการกำหนดทุนประกันขั้นต่ำ และอาจมีเบี้ยเพิ่มพิเศษ	มีการกำหนดทุนประกันขั้นต่ำ	มีการกำหนดทุนประกันขั้นต่ำถึงสูง
5	เบี้ยประกันภัย	เบี้ยประกันภัยสูง และสามารถเก็บเบี้ยประกันภัยเพิ่มพิเศษได้	เบี้ยประกันภัยต่ำกว่าประเภทสามัญ และไม่มีการเก็บเบี้ยเพิ่มพิเศษ	ไม่เท่ากัน - ขึ้นอยู่กับจำนวนสมาชิกในกลุ่ม ตำแหน่งงานลักษณะงาน และประสบการณ์
6	การชำระเบี้ยประกันภัย	รายปี / ราย 6 เดือน / ราย 3 เดือน / รายเดือน	รายเดือน	รายปี หรือลูกจ้างสามารถชำระเป็นรายเดือนได้
7	ระยะเวลาผ่อนผันการชำระเบี้ยประกันภัย	มีระยะเวลาผ่อนผัน 30 วัน หรือ 31 วัน	มีระยะเวลาผ่อนผัน 60 วัน	ไม่มี
8	มูลค่ากรมธรรม์ประกันภัย	3 มูลค่า : มูลค่าเวนคืนเงินสด มูลค่าใช้เงินสำเร็จ และมูลค่าขยายเวลา	2 มูลค่า : เฉพาะมูลค่าเวนคืนเงินสด และมูลค่าใช้เงินสำเร็จ	ไม่มีมูลค่ากรมธรรม์
9	การกู้ชำระเบี้ยโดยอัตโนมัติ(กรณีไม่ส่งเบี้ย)	มีการกู้ชำระเบี้ยประกันภัยโดยอัตโนมัติ	ไม่มี	ไม่มี
10	การซื้อสัญญาเพิ่มเติม	ซื้อสัญญาเพิ่มเติมแนบท้ายฯ ได้	ซื้อสัญญาเพิ่มเติมแนบท้ายฯ ไม่ได้	ซื้อสัญญาเพิ่มเติมแนบท้ายฯ ได้
11	การตรวจสอบสุขภาพ	ตรวจสอบสุขภาพหรือไม่ตรวจขึ้นอยู่กับแบบประกันชีวิต จำนวนเงินเอาประกันภัย และอายุผู้เอาประกันภัย ฯลฯ	ไม่มีการตรวจสอบสุขภาพ	ไม่มีการตรวจสอบสุขภาพ

แบบของการประกันชีวิต

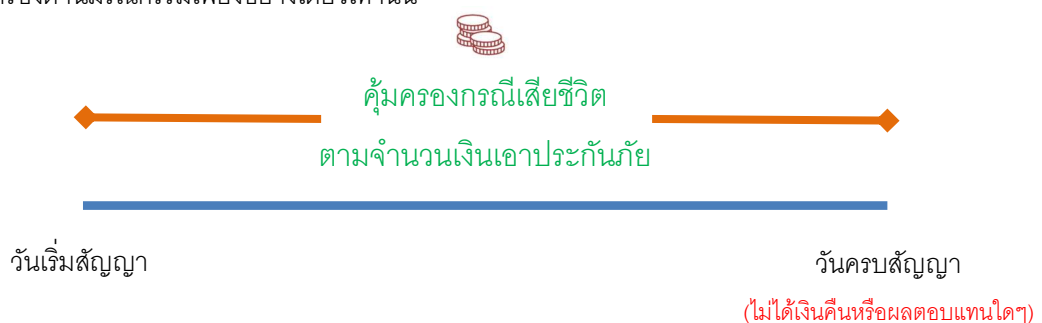
ในปัจจุบันสัญญาประกันชีวิตมีมากมายหลายแบบ แต่ละแบบจะมีลักษณะความคุ้มครองและผลประโยชน์แตกต่างกันออกไป หากสรุปแบบประกันชีวิตโดยรวม แบ่งได้เป็น 2 กลุ่ม คือ แบบประกันชีวิตพื้นฐาน และแบบประกันชีวิตควบการลงทุน ดังนี้

1) แบบประกันชีวิตพื้นฐานแบ่งออกได้เป็น 4 แบบ คือ

- 1.1 แบบชั่วระยะเวลา (Term Insurance)
- 1.2 แบบตลอดชีพ (Whole Life Insurance)
- 1.3 แบบสะสมทรัพย์ (Endowment Insurance)
- 1.4 แบบเงินได้ประจำ (Annuities Insurance)

- 1.1 **แบบชั่วระยะเวลา (Term Insurance)** เป็นแบบของการประกันชีวิตที่ผู้รับประกันภัยสัญญาว่าจะจ่ายจำนวนเงินเอาประกันภัยให้กับผู้รับประโยชน์ หากผู้เอาประกันภัยถึงแก่ความตายภายในระยะเวลาที่กำหนดในสัญญา แต่หากผู้เอาประกันภัยยังมีชีวิตอยู่จนถึงวันที่ครบกำหนดของสัญญา ผู้เอาประกันภัยจะไม่ได้รับเงินจำนวนใด ๆ ทั้งสิ้นและสัญญานั้นจะสิ้นสุดลง ดังนั้นจะเห็นได้ว่าการประกันชีวิตแบบนี้จะเน้นให้ความสำคัญคุ้มครองด้านมรดกกรรมเพียงอย่างเดียวเท่านั้น

ลักษณะที่สำคัญของการประกันชีวิตแบบชั่วระยะเวลา คือ

- (1) บริษัทจะจ่ายเงินเอาประกันให้เมื่อผู้เอาประกันภัยเสียชีวิตภายในระยะเวลาที่กำหนดเท่านั้น
- (2) การประกันชีวิตแบบนี้ซื้อเพื่อคุ้มครองการเสียชีวิตอย่างเดียว ไม่มีส่วนของการออมทรัพย์
- (3) การประกันชีวิตแบบชั่วระยะเวลามีลักษณะคล้ายคลึงกับการประกันวินาศภัยมากที่สุด
- (4) การประกันชีวิตแบบชั่วระยะเวลาไม่มีมูลค่ากรมธรรม์
- (5) ให้ความคุ้มครองจำนวนเงินเอาประกันภัยสูงสุดต่อเบี้ยประกันภัยในอัตราต่ำสุด
- (6) มีการกำหนดระยะเวลาของสัญญาที่แน่นอน เช่น 5 ปี 10 ปี 15 ปี หรือ 20 ปี แล้วแต่ผู้เอาประกันภัยเลือกซื้อ

ข้อดีของการประกันชีวิตแบบชั่วระยะเวลา

- (1) การประกันชีวิตแบบนี้ให้จำนวนเงินเอาประกันภัยสำหรับความคุ้มครองการเสียชีวิตสูง แต่จ่ายเบี้ยประกันภัยต่ำ จึงเหมาะกับบุคคลที่ต้องการความคุ้มครองสูงในระยะเวลาไม่นาน เช่น คนงานที่ต้องเดินทางไปทำงานต่างประเทศ คนที่มีภาระหนี้สินทางการเงิน เป็นต้น
- (2) การประกันชีวิตแบบนี้เหมาะกับผู้มีอายุน้อย หรือหัวหน้าครอบครัวที่มีภาระในการเลี้ยงดูครอบครัว เนื่องจากเบี้ยประกันภัยต่ำ จึงไม่เป็นการทางการเงินมากนัก และไม่มีผลกระทบกับการออมเงินในระยะเริ่มต้นของการสร้างฐานะ
- (3) การประกันชีวิตแบบนี้สามารถใช้เป็นหลักค้ำประกันในการจำนองหรือกู้ยืมได้ ซึ่งทำให้ครอบครัวของผู้จำนองหรือผู้กู้ยืม ไม่ต้องกังวลในเรื่องการถูกเจ้าหนี้ หรือสถาบันการเงินยึดทรัพย์สินเนื่องจากการมรณกรรมของผู้จำนองหรือผู้กู้ยืม โดยสถาบันการเงินเองก็จะไม่มีความกังวลในเรื่องหนี้สินคงค้างอีกด้วย
- (4) การประกันชีวิตแบบนี้สามารถทำให้อุรกิจสามารถดำเนินธุรกิจต่อไปได้ หากเจ้าของธุรกิจ หักส่วน หรือ บุคคลสำคัญของบริษัท (Key Man) เสียชีวิต

- 1.2 **แบบตลอดชีพ (Whole Life Insurance)** เป็นแบบของการประกันชีวิตที่บริษัทผู้รับประกันภัยสัญญาว่าจะจ่ายจำนวนเงินเอาประกันภัยให้กับผู้รับประโยชน์หากผู้เอาประกันภัยเสียชีวิตในขณะที่สัญญาจะมีผลบังคับ หรือจ่ายให้กับผู้เอาประกันภัยหากผู้เอาประกันภัยมีชีวิตอยู่จนถึงวันครบกำหนดสัญญา เช่น มีชีวิตอยู่จนถึงอายุ 90 ปี หรือ 99 ปี เป็นต้น

ลักษณะสำคัญของประกันชีวิตแบบตลอดชีพ คือ

- (1) การประกันชีวิตแบบนี้ บริษัทจะจ่ายจำนวนเงินเอาประกันภัยให้กับผู้รับประโยชน์หากผู้เอาประกันภัยเสียชีวิต หรือเมื่อผู้เอาประกันภัยมีอายุครบถึงอายุที่กำหนดในสัญญา เช่น 90 ปี หรือ 95 ปี หรือ 99 ปี
- (2) ระยะเวลาการชำระเบี้ยประกันภัยอาจจะเป็นแบบตลอดชีพหรือจนถึงอายุที่กำหนดในสัญญา เช่น อายุ 90 ปี หรือกำหนดระยะเวลาที่แน่นอน เช่น 15 ปี หรือ 20 ปี โดยทั่วไปเบี้ยประกันภัยจะเป็นอัตราคงที่เท่ากันทุกงวด แต่บางบริษัทอาจเสนอรูปแบบของการประกันที่มี การจ่ายเบี้ยประกันภัยไม่เท่ากันก็ได้ แต่ต้องได้รับความเห็นชอบจากนายทะเบียนก่อน
- (3) เป็นแบบที่เน้นคุ้มครองการเสียชีวิตทุกอายุของผู้เอาประกันภัยในขณะที่สัญญายังมีผลบังคับ เหมาะสำหรับผู้ประสงค์จะตั้งกองมรดกเมื่อเสียชีวิต และต้องการความคุ้มครองระยะยาว
- (4) มีมูลค่าการมรณกรรม และมีลักษณะของการออมทรัพย์อยู่ด้วยในรูปของมูลค่าเวนคืนเงินสด ซึ่งมี สิทธิกู้เงินได้จากมูลค่าเวนคืนเงินสดซึ่งสามารถนำมาใช้ในยามขาดส่นได้

รูปแบบการชำระเบี้ยประกันภัย ผู้เอาประกันภัยสามารถเลือกชำระเบี้ยประกันภัยได้ 3 แบบ คือ

แบบที่ 1 ชำระเบี้ยประกันภัยครั้งเดียว หมายถึง การประกันชีวิตที่มีการกำหนดให้ผู้เอาประกันภัยจ่าย เบี้ยประกันภัยเป็นเงินก้อนเพียงครั้งเดียว แต่ได้รับความคุ้มครองตลอดชีพ เช่น แผน 99/1

แบบที่ 2 ชำระเบี้ยประกันภัยแบบชั่วระยะเวลาหนึ่ง หมายถึง ผู้เอาประกันภัยจะจ่ายเบี้ยตาม ระยะเวลาชำระเบี้ยประกันภัยที่กำหนดไว้แน่นอนในช่วงเวลาหนึ่งเช่น 10 ปี หรือ 20 ปี และภายหลังที่ ชำระเบี้ยประกันภัยครบตามที่กำหนดแล้ว ผู้เอาประกันภัยไม่ต้องชำระเบี้ยประกันภัยอีกต่อไป แต่ ยังคงได้รับความคุ้มครองตลอดชีพ เช่น แผน 90/10 , แผน 99/20

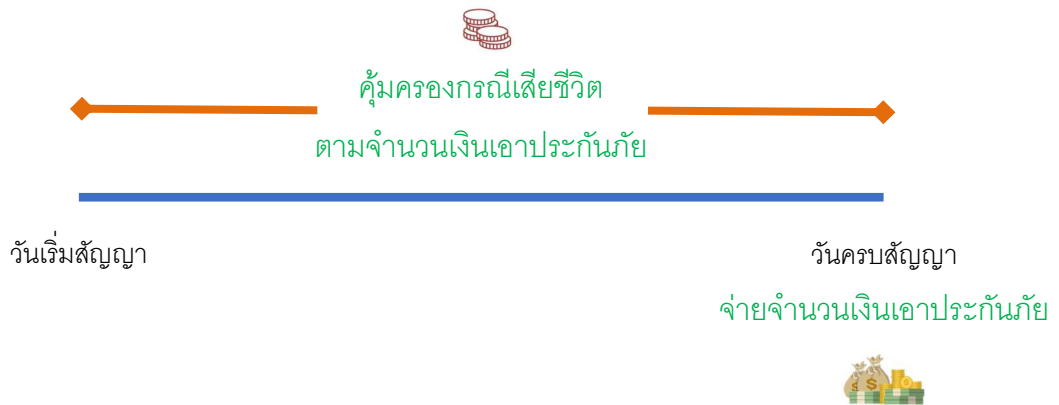
แบบที่ 3 ชำระเบี้ยประกันภัยตลอดชีพ หมายถึง ผู้เอาประกันภัยจะจ่ายเบี้ยประกันภัยเป็นจำนวนเงินที่ เท่ากันทุกปีจนกว่ากรมธรรม์จะสิ้นผลบังคับ เช่น แผน 90/90 , แผน 99/99

ข้อดีของการประกันชีวิตแบบตลอดชีพ

- (1) การประกันชีวิตแบบนี้จะเป็นประโยชน์กับผู้อยู่ในอุปการะ เมื่อผู้เอาประกันภัยเสียชีวิต
- (2) การประกันชีวิตแบบนี้จะมีมูลค่าเงินสดหรือมูลค่าไถ่ถอนกรมธรรม์ หลังจากผู้เอาประกันภัย ชำระเบี้ยประกันภัยมาแล้ว 2-3 ปี ดังนั้นหากผู้เอาประกันภัยมีปัญหาทางการเงินและจะขอยุติการ ชำระเบี้ยประกันภัยในระหว่างสัญญา ผู้เอาประกันภัยมีสิทธิในการขอเปลี่ยนแปลงเป็นการประกันแบบ ใช้เงินสำเร็จ หรือเปลี่ยนเป็นแบบขยายเวลา หรือขอใช้สิทธิเวนคืนมูลค่าเงินสดได้

- (3) การประกันชีวิตแบบนี้จะมีมูลค่าเงินสดหลังจากที่ผู้เอาประกันภัยชำระเบี้ยประกันภัยมาแล้ว 2 – 3 ปี ซึ่งผู้เอาประกันภัยมีสิทธิกู้เงินจากบริษัท โดยชำระอัตราดอกเบี้ยตามที่กำหนด และจำนวนเงินที่กู้ขึ้นต้องไม่มากกว่ามูลค่าเงินสดที่เกิดขึ้น
- (4) การประกันชีวิตแบบนี้ เบี้ยประกันภัยจะต่ำกว่าเบี้ยประกันภัยของการประกันชีวิตแบบสะสมทรัพย์ในจำนวนเงินเอาประกันภัยที่เท่ากัน แต่จะสูงกว่าเบี้ยประกันภัยของการประกันชีวิตแบบชั่วระยะเวลา

1.3 แบบสะสมทรัพย์ (Endowment Insurance) คือการประกันชีวิตที่บริษัทสัญญาว่าจะจ่ายจำนวนเงินเอาประกันภัยให้แก่ผู้รับประโยชน์ หากผู้เอาประกันภัยเสียชีวิตภายในระยะเวลาที่กำหนดในสัญญา หรือจ่ายให้กับผู้เอาประกันภัย เมื่อผู้เอาประกันภัยมีชีวิตอยู่จนครบกำหนดสัญญา

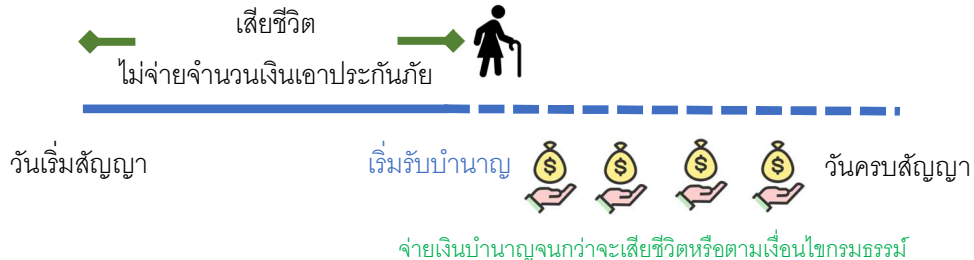
ลักษณะของประกันชีวิตแบบสะสมทรัพย์ คือ

- (1) การประกันชีวิตที่นำเอาการประกันชีวิต 2 แบบมารวมกันคือ แบบชั่วระยะเวลา และแบบสะสมทรัพย์แท้จริง
 แบบชั่วระยะเวลา : บริษัทจ่ายจำนวนเงินเอาประกันภัยให้ถ้าผอป.เสียชีวิตในระหว่างสัญญา
 แบบสะสมทรัพย์แท้จริง : บริษัทจ่ายจำนวนเงินเอาประกันภัยให้ถ้าผอป.มีชีวิตอยู่จนครบสัญญาเท่านั้น
- (2) การประกันชีวิตแบบนี้ให้ทั้งความคุ้มครองการเสียชีวิตรวมกับการออมทรัพย์ไปพร้อมๆ กัน (มีเงินสะสมเมื่อครบกำหนดสัญญา)
- (3) ระยะเวลาชำระเบี้ยประกันภัยอาจเป็นแบบกำหนดระยะเวลาการชำระเบี้ยประกันภัยแน่นอนที่เท่ากันหรือต่างจากระยะเวลาคุ้มครอง เช่น แผน 25/15 คุ้มครอง 25 ปี ชำระเบี้ยประกันภัย 15 ปี หรือแผน 10/10 คุ้มครอง 10 ปี ชำระเบี้ยประกันภัย 10 ปี เป็นต้น
- (4) เหมาะสำหรับเป็นทุนการศึกษาบุตร
- (5) มีมูลค่ากรมธรรม์ให้ใช้ยามเกิดปัญหาด้านการเงิน(มูลค่าเงินสด/มูลค่าใช้เงินสำเร็จ/มูลค่าขยายเวลา)
- (6) เมื่อสัญญาครบกำหนด มูลค่าเวนคืนเงินสดของแบบสะสมทรัพย์ จะเท่ากับจำนวนเงินเอาประกัน
- (7) เบี้ยประกันแบบสะสมทรัพย์จะมีอัตราเบี้ยประกันที่สูงกว่าแบบประกันชีวิตแบบอื่นๆ (สูงกว่าทุกแบบ)

ข้อดีของการประกันชีวิตแบบสะสมทรัพย์

- (1) การประกันชีวิตแบบนี้มีทั้งความคุ้มครอง และสะสมทรัพย์รวมอยู่ด้วยกัน จึงทำให้ผู้เอาประกันภัยรู้จักประหยัดค่าใช้จ่ายในชีวิตประจำวันเพื่อนำมาส่งเบี้ยประกันภัยจนครบกำหนดสัญญา เพื่อมีโอกาสได้ใช้เงินครบกำหนดสัญญาหากมีชีวิตอยู่
- (2) การประกันชีวิตแบบนี้จะมีมูลค่าเงินสดหลังจากที่ผู้เอาประกันภัยชำระเบี้ยประกันภัยมาแล้ว 2 - 3 ปี ซึ่งผู้เอาประกันภัยมีสิทธิกู้เงินจากบริษัท โดยชำระอัตราดอกเบี้ยตามที่กำหนด และจำนวนเงินที่กู้นั้นต้องไม่มากกว่ามูลค่าเงินสดที่เกิดขึ้น
- (3) การประกันชีวิตแบบนี้จะมีมูลค่าเงินสด หรือมูลค่าไถ่ถอนกรมธรรม์ หลังจากผู้เอาประกันภัยชำระเบี้ยประกันภัยมาแล้ว 2 - 3 ปี ดังนั้นหากผู้เอาประกันภัยมีปัญหาทางการเงิน และขอยุติการชำระเบี้ยประกันภัยในระหว่างสัญญา ผู้เอาประกันภัยมีสิทธิในการขอเปลี่ยนแปลงเป็นการประกันแบบใช้เงินสำเร็จ หรือเปลี่ยนเป็นแบบขยายเวลา หรือขอใช้สิทธิเวนคืนมูลค่าเงินสดได้

- 1.4 **แบบเงินได้ประจำ (Annuity Insurance)** เป็นการประกันชีวิตที่ผู้รับประกันภัยสัญญาว่าจะจ่ายเงินจำนวนหนึ่งเพื่อเป็นรายได้สำหรับเลี้ยงชีพกรณีผู้เอาประกันมีชีวิตยืนยาว โดยจ่ายเป็นงวดๆ สม่ำเสมอให้แก่ผู้เอาประกันภัยตามระยะเวลาที่กำหนด

ลักษณะของประกันชีวิตแบบเงินได้ประจำหรือแบบบำนาญ คือ

- (1) การประกันชีวิตแบบนี้จะคุ้มครองรายได้ที่สม่ำเสมอให้แก่ผู้เอาประกันภัย เนื่องจากรายได้ที่ลดลงเมื่อผู้เอาประกันภัยมีอายุมากขึ้น
- (2) บริษัทจะจ่ายเงินให้แก่ผู้เอาประกันภัยเป็นรายงวด ในจำนวนที่เท่า ๆ กัน อาจเป็นรายเดือน รายปี หรือตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในเงื่อนไขกรมธรรม์
- (3) การประกันชีวิตแบบนี้จะไม่คุ้มครองการเสียชีวิต ลักษณะความคุ้มครองจะเป็นการออมทรัพย์อย่างเดียว ซึ่งมุ่งเน้นให้ความคุ้มครองกรณีที่ผู้เอาประกันมีชีวิตยืนยาว
- (4) การจ่ายเงินเกิดจากการมีชีวิตอยู่รอด ส่วนการประกันชีวิตแบบอื่นเกิดจากการมรณะ
- (5) เหมาะกับผู้ที่ต้องการความคุ้มครองรายได้ที่แน่นอนเพื่อไว้ใช้จ่ายยามชรา ไม่ต้องการเป็นภาระลูกหลาน
- (6) ถ้าเสียชีวิตก่อน บริษัทจะคืนเพียงเบี้ยประกันที่ได้ชำระมาแล้วเท่านั้น

ข้อดีของการประกันชีวิตแบบเงินได้ประจำหรือแบบบำนาญ

- (1) การประกันชีวิตแบบนี้จะช่วยลดปัญหาการขาดรายได้ของผู้สูงอายุ
- (2) การประกันชีวิตแบบนี้ช่วยส่งเสริมให้บุคคลรู้จักวางแผนเตรียมความพร้อมด้านการเงินสำหรับตัวเองในยามชรา
- (3) การประกันชีวิตแบบนี้ช่วยแบ่งเบาภาระเกี่ยวกับปัญหาผู้สูงอายุของรัฐบาลได้ เพราะปัจจุบันคนมีอายุยืนยาวสูงขึ้น และสังคมไทยกำลังเข้าสู่สังคมของผู้สูงอายุเต็มรูปแบบ (Complete Aging Society)

2 แบบประกันชีวิตควบการลงทุนแบ่งออกได้เป็น 2 แบบ คือ

- 2.1 แบบยูนิเวอร์แซลไลฟ์ (Universal Life Insurance)
- 2.2 แบบยูนิตลิงค์ (Unit Linked Insurance)

2.1 แบบยูนิเวอร์แซลไลฟ์ (Universal Life Insurance หรือ Flexible Premium Adjustable Life) หมายถึง กรมธรรม์ประกันชีวิตที่บริษัทประกันชีวิตออกให้แก่ผู้เอาประกันภัยเพื่อเป็นหลักฐานว่าผู้เอาประกันภัยและบริษัทประกันชีวิตได้มีการทำสัญญาประกันชีวิตโดยมีข้อตกลงว่าผู้เอาประกันภัยจะชำระเบี้ยประกันภัยตามที่ระบุในสัญญาที่เรียกว่า เบี้ยประกันภัยหลัก (Regular Premium) และผู้เอาประกันภัยสามารถชำระเบี้ยประกันภัยเพิ่มเติมพิเศษ (Top Ups) ได้ เพื่อลงทุนเพิ่มในส่วนของเงินออม กล่าวคือ เป็นการทำประกันชีวิตรูปแบบใหม่ที่แยกส่วนความคุ้มครองชีวิต และส่วนของการออมทรัพย์อย่างชัดเจน โดยจะมีการระบุค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ค่าการประกันภัย มูลค่าบัญชีกรมธรรม์ประกันภัยในแต่ละช่วงเวลา (ขึ้นอยู่กับราคาของหน่วยลงทุน) อย่างชัดเจนในกรมธรรม์ประกันชีวิต ซึ่งการแสดงรายละเอียดดังกล่าวจะไม่ระบุในกรมธรรม์ประกันชีวิตแบบทั่ว ๆ ไป ทั้งนี้บริษัทจะมีการนำเบี้ยประกันภัยส่วนหนึ่งหลังจากหักค่าใช้จ่าย ค่าธรรมเนียมต่างๆและค่าความคุ้มครองต่อการมรณกรรม (Cost of Insurance) ออกไปแล้วนำไปลงทุนต่อโดยบริษัทประกันชีวิตเป็นผู้บริหารการลงทุนให้กับผู้เอาประกันภัย ซึ่งพอร์ตการลงทุนส่วนนี้จะแยกต่างหากจากการลงทุนอื่นของบริษัท โดยผลตอบแทนจากการลงทุนของพอร์ต บริษัทจะจัดสรรสะสมเข้าบัญชีกรมธรรม์ของผู้เอาประกันแต่ละรายเป็นคราวๆตามที่ระบุไว้ในกรมธรรม์ประกันภัย โดยจะมีการรับประกันผลตอบแทนขั้นต่ำให้กับผู้เอาประกันภัยด้วย

2.2 แบบยูนิตลิงค์ (Unit Linked Life Insurance) หมายถึง กรมธรรม์ประกันชีวิตที่บริษัทประกันชีวิตออกให้แก่ผู้เอาประกันภัยเพื่อเป็นหลักฐานว่าผู้เอาประกันภัยและบริษัทประกันชีวิตได้มีการทำสัญญาประกันชีวิตควบคู่กับการลงทุนในหน่วยลงทุน โดยมีข้อตกลงว่าผู้เอาประกันภัยจะชำระเบี้ยประกันภัยตามที่ระบุในสัญญาที่เรียกว่า เบี้ยประกันภัยหลัก (Regular Premium) และผู้เอาประกันภัยสามารถชำระเบี้ยประกันภัยเพิ่มเติมพิเศษ (Top Ups) ได้ เพื่อลงทุนเพิ่มในหน่วยลงทุนที่ผู้เอาประกันภัยเป็นผู้เลือกลงทุนได้ โดยบริษัทจะหักค่าธรรมเนียมต่างๆและค่าความคุ้มครองต่อการมรณกรรม (Cost of Insurance) ตามที่ระบุในกรมธรรม์ประกันภัยออกแยกส่วนจากเงินที่นำไปลงทุน